

tale her. Vi tror bare ikke på, at der er nogen farbar vej igennem det uden de grønne afgifter. Det er en helt oplagt nødvendighed for at nå langt nok ud, for at få styret helt ude i detaljen, og det er jo netop forcen ved markedsøkonomien, at den kan komme meget længere ud end regelstyringen. Den kan komme helt ud i krogene, hvor den enkelte overvejer, om det er en energisparepære, der skal sættes i. Helt derud skal vi på dette område, og derfor skal grønne afgifter og CO₂-afgiften indføres over hele banken.

Vi glæder os til at få det resultat ud af forhandlingerne, og vi kan konstatere med debatten her i dag, at det er der altså nogle partier der er klar til. Regeringen er klar til det, SF er klar til det, og Enhedslisten er klar til det, men så er det samtidig sagt, at det er de partier, det har mening at gennemføre disse drøftelser med; de andre har meldt sig ud.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu skete ordførerskiftet lidt hurtigt, så jeg nåede først i sidste øjeblik at bede om en kort bemærkning, og derfor har jeg et spørgsmål til fru Eva Møller.

Fru Eva Møller tog i sin ordførertale afstand fra regeringens udspil med grønne afgifter på erhvervslivet. Jeg mener, jeg er rimelig vel orienteret om, hvad regeringen gør, og jeg har ikke set noget regeringsudspil med grønne afgifter. Jeg vil gerne bede fru Eva Møller forklare mig, hvad det er for et udspil.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er selvfølgelig hr. Jes Lunde, der kalder mig herop igen.

Jeg ved ikke, om hr. Jes Lunde har overværet hele debatten i dag. Jeg tror, det er fremgået, at Venstre er en af arkitekterne bag og med i biomassehandlingsplanen. Jeg håber også stadig væk, det om biobrændstof er forstået. Jeg har også nævnt en plan med færre vindmøller, men med større effekt. Det er jo ikke helt så sort et billede, som hr. Jes Lunde vil forsøge at tegne.

Hvis markedsøkonomi for hr. Jes Lunde er noget med at få penge i kassen og så dele dem ud igen på sådan en lidt tilfældig vis, er det ikke den form for markedsøkonomi, vi opererer med i Venstre. Pengene skal altså blive ude i virksomhederne. Skal man lave markedsorienteret miljøpolitik, kan man indgå aftaler med nogle brancher, der vil. Vi ved allerede, at afgiftspro-

blematikken er forskellig fra branche til branche, og derfor er man nødt til at kigge på den enkelte branche, lade branchen selv komme og være med i en forhandling om, hvilken målsætning der kan opfyldes.

Mange af dem har allerede nået mange mål. Det er måske en verden, som hr. Jes Lunde ikke er enig med mig i, men sandheden er, at i de sidste mange år er der foretaget utrolig mange frivillige energisyn på virksomheder i Danmark, og mange af dem har ingen problemer med at gå ind i det, hvis de kan se en tilbagebetalingstid på 3-4 år.

Den problematik er jo interessant, når man skal lave frivillige aftaler. Så siger man til en branche, at her kan vi se et potentiale med en tilbagebetalingstid på 2 år. Det er da oplagt, at sådanne former for energiproduktivtetsforbedrende tiltag skal man selvfølgelig iværksætte, men ellers taler vi om omsættelige kvoter, hvis hr. Jes Lunde vil ind i en markedsorienteret miljøpolitik.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal prøve på, om jeg i denne korte bemærkning både kan nå det, som jeg bad om ordet for, nemlig en kommentar til hr. Jes Lunde, og et svar til hr. Peter Duetoft, men ellers må jeg bede om endnu en kort bemærkning.

Jeg skal sige til hr. Jes Lunde, som det også fremgik af mit allerførste indlæg under redegørelsesdebatten, at det for Det Konservative Folkeparti i hvert fald er fuldstændig meningsløst at sammenligne med de CO₂-afgifter, der påhviler de private husholdninger; vi finder ikke, at det er noget rimeligt sammenligningsgrundlag.

For erhvervslivet drejer det sig om, hvordan dets konkurrencevilkår er i Danmark sammenlignet med konkurrencevilkårene i udlandet, og det er selvfølgelig ikke kun et spørgsmål om CO₂-afgifter, men også om, hvor mange offentlige skatter og afgifter det generelt er pålagt, og det er det, vi ønsker at sammenligne med, når vi taler om CO₂-afgifter for dansk erhvervsliv. Vi ønsker at slå fast, at det for os handler om danske arbejdspladser.

Hr. Jes Lunde mente, at »frivillige aftaler« var forfærdelig smukke ord og noget, vi alle sammen kunne sige ja til. Jeg har egentlig den samme fornemmelse med »grønne afgifter«; det synes vi alle sammen er så forfærdelig godt, for det må dog gavne miljøet, men det gør det altså ikke i alle situationer.